

Boeiende en vrolijke verhalen voor kinderen

Eerste druk, juni 2012
© 2012 Wil van der Helm

Illustrator: Wil van der Helm
Corrector: Annamarie van der Helm

ISBN: 978-90-484-2488-7
NUR: 277

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

**Boeiende en
vrolijke verhalen
voor kinderen**

Wil van der Helm

Aanraken mag

‘Het is al bijna etenstijd,’ zegt Kloos tegen Storm, ‘ik begin dat aan mijn maag te voelen, ik heb best al trek in lekker eten Storm.’ Op dat moment horen ze hun moeder roepen: ‘Storm en Kloos komen jullie eten?’ Storm en Kloos hebben veel te vertellen aan hun moeder. ‘We doen mee aan een kunstwedstrijd. We maken een kunstwerk van verschillende natuurlijke materialen, zoals katoenen stoffjes, wol, gedroogde blaadjes en papier in verschillende kleurtjes gemaakt van natuurlijke bladeren. Dat vinden wij heel leuk om te doen mam, we kunnen bijna niet stoppen. We lijken net echte kunstenaartjes! Mam, kan het nog heel even? Je vraagt ons om te komen eten precies als het spannend wordt!’ ‘Goed jongens, nog heel even dan,’ zegt moeder, ‘maar dan komen eten hoor!’

Na het eten gaan Storm en Kloos verder met het kunstwerk, want morgen komt de historicus van het museum kijken of het kunstwerk mooi

en interessant genoeg is om toegelaten te worden in het museum. Het museum ligt in een grote stad. ‘Het is wel heel spannend morgen voor jullie Storm en Kloos,’ zegt moeder. ‘We zullen gauw gaan slapen mam, dan is het gauw morgen.’ ‘Slaap lekker Storm en Kloos.’ ‘Dank u wel mam, we slapen bijna al!’

De volgende dag gaat de bel, nu wordt het een spannend moment voor Kloos en Storm! De historicus van het museum wordt binnengelaten en drinkt eerst een kopje thee met een zelfgebakken koekje van oma erbij. Dan staat hij op en loopt naar het schilderij wat Storm en Kloos gemaakt hebben voor de wedstrijd. Moeder heeft haar zelfportret weggehaald, het schilderij wat door het zusje van Kloos en Storm geschilderd is. Op deze plek hangt tijdelijk het kunstwerk van Storm en Kloos wat genomineerd kan worden voor de wedstrijd. Nu is het moment aangebroken. Aandachtig wordt door de historicus van het museum gekeken hoe Storm en Kloos gewerkt hebben en welk materiaal ze gebruikt hebben. ‘Vertel eens wat het is,’ vraagt de historicus van het museum. ‘Dat ziet u toch wel! Dat ben ik met mijn troeteldiertje, hij heet Fonky,’ zegt Storm tegen

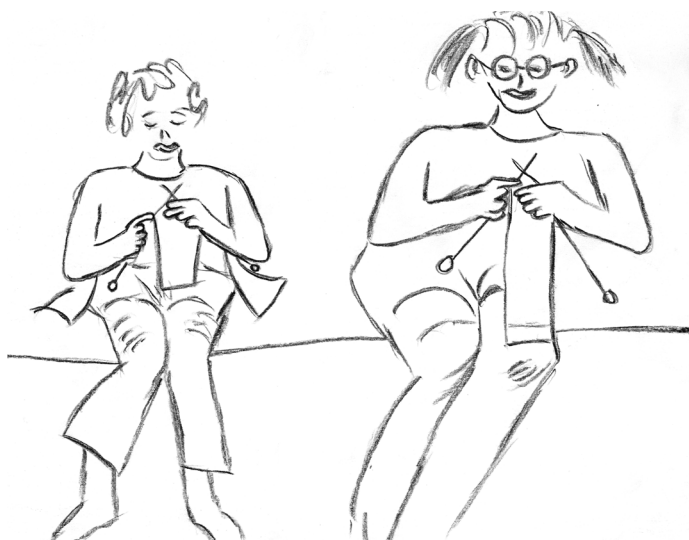
de historicus van het museum. ‘Hij is mooi gemaakt,’ zegt de historicus, ‘ik begrijp dat jouw troeteldiertje heel belangrijk voor je is. Maar toch Storm, vind ik het te simpel gemaakt. Het ziet er te gemakkelijk uit, een troeteldiertje schilderen,’ zegt de historicus van het museum. ‘Ik vind dit werk niet goed genoeg om mee te doen met de schilderwedstrijd. Helaas wordt jullie werk niet genomineerd.’

Dat is wel even schrikken voor Storm en Kloos. Zij hebben zo hun best gedaan! Moeder troost Storm, hij is zo verdrietig. ‘Je schilderij mag bij ons in de kamer blijven hangen Storm,’ zegt moeder, ‘dan kunnen jullie hem iedere dag zien.’ Dat is een schrale troost voor Storm.

’s Avonds in bed ligt hij nog even na te huilen. Zijn broer vindt dat heel erg verdrietig voor hem. ‘Ik heb wel een leuk plan, luister Storm, blijven huilen dat helpt niet dan verzuip je in je eigen verdriet. We breien een troeteldier, dat is leuk om te leren. We gaan morgen naar oma toe. Zij kan heel goed breien en ze is heel lief en ook heel wijs! Ze helpt ons vast wel met een nieuw troeteldier maken.’

De volgende dag gaan Storm en Kloos naar opa en oma. Ze vertellen hun verhaal over het

verdriet van het schilderij Fonky, het troeteldier.
'De historicus vindt het schilderij te simpel ge-
schilderd voor in het museum. Terwijl een troe-
tel juist heel belangrijk is oma!'

Oma zegt: ‘Ik heb voor jullie in de kast nog leuke kleuren wol liggen, rood, blauw, geel en groen.’ ‘Dat zijn gave kleuren oma, we vinden het leuk om breiles van u te krijgen.’ ‘Wat is het leuk om te doen, want je kunt praten en breien tegelijk.’ ‘Jullie hebben het snel geleerd!’ zegt oma. Er wordt heel hard gebreid door Storm en Kloos. De troetel wordt op een schilderdoek geplakt. ‘Een schilderij dat geaaid mag worden,’ zegt oma. ‘Het gaat om “de aanraking” van ons troeteldier op het schilderij oma, want in een museum mag je niet aan een schilderij komen. En ook geen foto’s maken, want dat is niet goed voor de verf die kunstenaars voor het schilderen gebruikt hebben in hun kunstwerk. Hierdoor kan het schilderij door het flitslicht beschadigd worden.’

Kloos zegt: ‘Het schilderij van ons is juist bedoeld om heerlijk geaaid te worden. Hiervoor gebruiken we bolletjes wol, dat is heel zacht en het voelt heel lekker donzig, voor ons troeteldiertje.’ ‘Waar komt wol vandaan?’ vraagt oma. Storm en Kloos denken heel diep na. ‘Nee oma, ik weet het niet,’ zegt Kloos. ‘Heb je dan wel eens gehoord van dat liedje wat over een schaapje gaat?’ vraagt oma. ‘Aha, schaapje heb je witte